Exē

ad lubitū solis seruietibus causa erstitit.

Exemplū fiunt quedā abbacie quas de cōsuetudine reseruabat quoddam monū vnū pro cōuentu. vsq; ad tēpus quo solebāt vna cōrūpi. semel autē appropīguante tempe illo vē cellarius et alij officiales ad abbatem qui vnus cō reputabat et dicūt ei. Dñe abbas habemus graue debitū nē videmus vnde soluere possimus nisi vendamus vnum istud. qd audiens abbas et cōpacies cōuentui dixit eis. pro deo videatis diligenter si habemus lanā ul caseos uel bladū vel aliquid aliud vnde debitū soluere. Et inuenientes regressi ad abbatem dixerūt. Dñe abbas inuenimus tale et tale gsilium per qd possimus soluere debitū sine vendicōe istius. Qd audiēs abbas dixit. deo gracias. Bonū est cōsiliū fiat sic. Quib autē dubitet q ex hoc neglig. pulsio cōuentus quia maiores hītes suas recreationes singulares erē cōuentū. nec exemplo diū mouent ut sit solliciti de turba cōuentus quid cōmedat ul bibat. Itē per hoc non solum negligitur prouisio cōuentus. imo qd peius est subtrahit ei qd suū erat futurū. Frequēter enī psone deuote ī huiusmōi singularia gferūt psonis singulis cōferunt hec et alia cōmuna. si non sufficiūt cōi molendmo mūstrare aquā. que est ad ppū iam attracta. et sic perit cautus que cōia propriis anpomt. Item refectorū relinquit sicut domus deserta. que est maledicto pdicta a dño sup uideos. Oter huiusmodi enī singulares + bonas refectiones. que habent extra refectorū durā vite cōis refectorij multi fugiūt. Oter qd viri sancti amatores religionis dant operam omnē. ut eā melius habeat in refectorio qm certū ut per hec attrahant omnes. et eā impfecti ad sequendū vitā eōem. qa hec sine dubio plus inducit multos ad hoc. qm possint inducere monachos ul mandata quecūq;. Dicit qm quidā nobili abbacie quidā diues religiosam optimā vineā hoc pacto. qm vinū illa non posset aliquis bibere et refectorū. singulis autē āms cum vnū illud bibebat in refectorio illi qui fregīter toto āno erāt extra refectorū siue senes siue debiles siue eā gracti cū potencijs sic numerū valatula et aialia cūcta libenter ad bona pascua cōgregant sicut tāgit Apoc xvii. Item p hoc ī loco cōcatis magna ēqualitas cōsurgit cū alius sicut alius ebrius est cui contrariū faciendū ostendit dñs in deserto. cū māna de celo venies equaliter dedit minoribus ut maioribus Roma. iiii. Omnes eandē escā spūalem māducauerūt scilicet māna tā moyses et alij maiores qm alij minores. Item et hoc accidit qm scandalizāt infirmi cū uident maiores. et qui debent ī dā do exemplū diuiores vite alios precedere sequi magis delectū scilicet ut tā. contra qd dicit apls 2a Corinth viii. Si esca mea scandalizat fratrem meū non manducabo carnes meas in ēternū. Item er hoc accidit qm homines carnales qui scilicet dati sūt ventri spūalibus ꝓponūtur ī domo dei. cū ista delicate illi dure tractant. qd est contra iustiā cū ista indigne sint pane scālū augustinus illi vō digni sit āgelorū cibo. Plus qm debent illis qm istis omnibus autē debita sūt reddēda. sed in apl'm. Roma. xiii. Oter hec ingrate mala nō sūt tolleranda huiusmodi pauacōes singulares ī clausuris sed de vno cōi cellario pauādi sunt oēs multo forta qm de vno cōi vestiario vestendi. Sequit. Si fieri potest ad vos nō ptineat qd vobis indumētū pro temporū cōgruencia pferat. utrū hoc recipiat vnus aliquis qd depositerat. an aliud qd alter habuerat dū tamē vnicuiq; ꝓut cuiq; opus fuerit nō negrēt. Hic tria loca recipit mandata circa distributionē vestiū. circa quā solent accidere duo ex parte sapientiū. vnū est impfectis. alterū iuste reprehensionis. Primū est qn quis non solū recipe qd est necessitatis. sed qui varietatē sedm tēpora qgruā uel gendut recipe qd deposuerat tamen iubet magis habens ī illo et ēm hoc tradit hoc mādatū. Secūdū est cū gtencionēs et minura occasione recipendarū vestiū oriūt. et circa hoc tradit sequēs mādatū. si autem hīē inter vos. Et noūdū circa primū mādatū qd non est prudētis facere mādata circa illa q cōmode seruare nō pnt. Pter firmitatē humanam. pauci autē sūt illuq fortitudīs et pfē virtutis. qm non habēt libenter alias vestes ī frigore aliis ī calore sicut gendit etiam btūs būdictus in sua regula monachis. et pauci sūt etiā qui nō refugiant alienas vestes pp alienas īmūnditias. quas magis abhominat natū. qm ppias. Ideo non dicit simplicit in isto mandato. ad vos nō ptineat sed pmittit si fieri potest quasi dicēt. Qd humana fragilitas hoc pmittit ad vos nō pteat. ita vos habeatis quasi ad vos non ptinet qd vobis et cētā dūmodo vnicuiq; qrē quasi dicat. Non sit vobis cura de hijs. dūmō qd opus est conseruatur.

Qz ad pfm subditū ptinet magis abiectis vestes diligere qm nimiam curā hrē de hijs p se Cap Cētesi. viij.

Nec autē est pfectorū qī domo dñi nō solum nō curent de hijs. imo qnqz etiam abiectiores vestes affectant. Pōr enī mchil est superfluū qrē sed solum necessarijs uel minus qm necessarijs esse contētos. Et ideo d Hymo. vi. Habentes alimēta et qbg tegamur hijs cōtenti sumus. Itē ipōrum est non solū pacienter ferre paupertatem sed et ipam amare. ppt qd dicunt paupes spū. id est animo qui dicit ab amare et ideo diligūt vestiū paupertatē. Itē ipōz est ppē hūilitatē quam habent pfectionem. non qrē honorem ī domo dei sed abiectionē. Pōr Et ego abiectus esse ī domo dei. Hmodi abiectio maxīe cōsistit ī vestiū hūilitate. Itē ipōz ppter mala que de se sentiūt indignos se reputant. et victu et vestitu. exemplo iacob qui dicit dño Minor sum cūctis miserationibus tuis et ideo cū gracia actione recipiūt qtūcumqz sit modicū qd eis cōferatur. Itē ipōz est esse quasi cōmune ī luctu ī mūdo isto iuxta illud qd eis dicit ē a dño. Plorabitis et flebitis vos. et ideo libenter habēt vestes paupes qluctu sunt apte. exemplo hest de qua dicit eiusdē xxiii. Fletibus et luctu indumenta aptā suscepit. Itē xps ab ī tao ingressus siu ī mūdū pānis vilibus fuit indutus. et btūs martinus dyabolo sibi apparēte in habitu purpureo. et silanti se esse xpm. dixit. xpm purpuratū nō noui. ppt hoc ipm respicientes ad exemplar suū. et nolentes esse maiores dño suo sedm verbū illud paupes vestes diligūt et abiectas. Item pnus nou testa